

## PRIJSVERMINDERING

---

De werkgever kan aan zijn personeelsleden toelaten om producten te verwerven of van diensten te genieten die door de onderneming aan een verminderde prijs worden geleverd.

### I FISCAALRECHTELIJKE ASPECTEN

#### 1 Voor de verkrijger

Het voordeel dat voortvloeit uit de prijsvermindering die de werkgever toekent, is in principe een van belastingen vrijgesteld sociaal voordeel.<sup>1</sup>

Bovenop de algemene voorwaarden die vereist zijn om als sociaal voordeel te worden aangemerkt, verduidelijkt de administratieve commentaar de bijzondere voorwaarden om deze prijsverminderingen als sociaal voordeel te kunnen beschouwen:

- de aankoop moet betrekking hebben op voorwerpen die door de onderneming worden vervaardigd of verhandeld;
- de aankoop moet door de werknemer worden verricht met het oog op louter persoonlijke behoeften;
- de aankoop moet betrekking hebben op goederen voor dagelijks gebruik of op duurzame goederen met een relatief geringe waarde. Indien de aankoop duurzame gebruiksvoorwerpen betreft, komt het voordeel slechts voor vrijstelling in aanmerking indien de aankopen zich niet te dikwijls herhalen gelet op de normale gebruiksduur van dat voorwerp;
- de gunstprijz moet minstens gelijk zijn aan de kostprijs in hoofde van de werkgever. Indien de gunstprijz lager is dan de kostprijs in hoofde van de werkgever, zal het verschil tussen de prijs die door de verkrijger betaald wordt en de kostprijs een belastbaar voordeel van alle aard uitmaken.

---

<sup>1</sup> Het gaat om een sociaal voordeel in de zin van artikel 38 van het W.I.B. 1992.

## 2 Voor de werkgever

Sociale voordelen vormen in principe geen aftrekbare beroepskosten voor de werkgever, behalve indien het voordeel geen enkele kost teweegbrengt, maar enkel het verlies van een kans op winst voor de werkgever.

Indien de werkgever echter bepaalde kosten oploopt om het voordeel in kwestie toe te kennen (bijvoorbeeld omdat de prijs die door de werknemer betaald wordt, lager is dan de kostprijs), is het verschil aftrekbaar in de mate dat het als een voordeel van alle aard in hoofde van de verkrijger wordt beschouwd.

## II SOCIALE ZEKERHEIDSRECHTELIJKE ASPECTEN

Onder bepaalde voorwaarden is de prijsvermindering ten laste van de werkgever uitgesloten van het loonbegrip, en bijgevolg niet onderworpen aan sociale zekerheidsbijdragen.<sup>2</sup>

De voorwaarden voor de vrijstelling van sociale zekerheidsbijdragen zijn de volgende:

- de aankoop moet betrekking hebben op producten die door de werkgever worden gefabriceerd of verkocht of op diensten die door de werkgever worden geleverd;
- de hoeveelheid van verkochte producten (of geleverde diensten) mag het normale verbruik van het gezin van de werknemer niet overschrijden;
- de prijsvermindering mag niet groter zijn dan 30 % van het bedrag van de normale prijs. Onder normale prijs wordt verstaan de prijs die de werknemer als particuliere consument had moeten betalen;
- de prijs die de werknemer betaalt, mag niet lager zijn dan de kostprijs van het product of de dienst.

Wanneer de prijsvermindering groter is dan 30 % van het bedrag van de normale prijs, dan wordt het stuk van de prijsvermindering dat 30 % van de normale prijs overschrijdt als loon beschouwd en bijgevolg onderworpen aan sociale zekerheidsbijdragen. Hetzelfde geldt voor het verschil tussen de prijs die door de werknemer wordt betaald en de kostprijs, wanneer de door de werknemer betaalde prijs lager is dan de kostprijs.

*Claeys & Engels*  
Juni 2011  
[www.claeysengels.be](http://www.claeysengels.be)

---

*Dit document is bestemd om algemene informatie te geven over de fiscale en sociale zekerheidsrechtelijke aspecten van het behandelde onderwerp. Vanzelfsprekend waken wij over de betrouwbaarheid van deze informatie. Dit document bevat echter geen juridische analyse of advies en kan in geen geval de aansprakelijkheid van Claeys & Engels in het gedrang brengen.*

---

---

<sup>2</sup> Artikel 19 van het K.B. van 28 november 1969, zoals gewijzigd door het K.B. van 28 februari 2002. Zie ook: Vraag nr. 275 van de heer Carl Devlies van 25 april 2005 aan de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, Kamer, 14 november 2005, QRVA n°51-099, p. 17.977.